

Versegi Beáta Mária EUCHARISZTIKUS MOZGALMAK A II. VATIKÁNI ZSINAT UTÁN

Bevezető gondolatok:

A konferencia szervezői a következő címet és témát bízták rám:

„Eucharisztikus mozgalmak a II. Vatikáni Zsinat után”. A cím által meghatározott keretek között fogok maradni. Ami azt jelenti, hogy nem beszélek olyan eucharisztikus mozgalmakról, szervezetekről, amelyek a II. Vatikáni zsinat előtt keletkeztek és még ma is működnek. Előadásomban nem fogok kitérni olyan szerzetesi intézményekre, melyek a II. Vatikáni Zsinat után keletkeztek azzal a céllal, hogy az Eucharisztia tiszteletét állítsák életük, hivatásuk középpontjába.

Szorítokozom tehát arra a témára, amit maga a cím jelölt ki számomra.

Ez a korlátozás ugyanakkor számomra komoly fejtörést okozott. Egy tudományos teológiai konferenciára készülve igyekeztem komoly és hiteles forrásokat keresni. Egyházi dokumentumokat, Pápai megnyilatkozásokat, tanulmányokat, lexikonokat lapozgatva, ahol rátalálhatok a II. Vatikáni zsinat után született Eucharisztikus Mozgalmakra. Nem igen találtam nyomokat. Ekkor arra gondoltam, ez a cím arra hív meg, hogy az **Egyház Életét** olvassam és tanulmányozzam.

1. II. Vatikáni zsinat utáni útkeresés
2. Egyházi Mozgalmak és közösségek a II. Vatikáni Zsinat után
3. Napjaink Eucharisztikus Mozgalmai, Áramlatok, Kezdeményezések
4. Az Eucharisztikus Élet Mozgalma
5. Lelkipásztori kihívások

1. A II. VATIKÁNI ZSINAT UTÁNI ÚTKERESÉS

A II. Vatikáni zsinat szemléletváltása, az egyház önértelmezésében és a liturgia ünneplésében is nagy újdonságot hozott. Mint minden újdonság, változás természetes módon útkeresést is jelent. Több mint ötven év távlatából, az egyház zsinati útkeresése bár nem zárult le, de talán azt mondhatjuk, hogy nagyvonalakban láthatóak azok az utak, melyeken a zsinat kibontakozása elindult és maradandónak bizonyult. Ehhez hozzájárultak teológiai reflexiók, az egyház hivatalos megnyilatkozásai, különböző pápai dokumentumok. Azt is mondhatjuk, hogy maga az élő útkeresés is, – ami helyenként zsákutcába futott – előmozdította azt a folyamatot, ahogyan ma az egyház a Zsinati megnyilatkozásokat értelmezni és ezekben viszonylag otthonosan mozog.

A liturgiára és az eucharisziára vonatkozóan talán a két legjelentősebb dokumentumnak tekinthetjük a Szent liturgiáról szóló Sacrosanctum Consilium konstitúciót (1963. december 4. /55 éve), valamint a Lumen Gentium kezdetű egyházzól szóló dogmatikai konstitúciót (1964. november 21. / 54 éve).

A Lumen Gentium kezdetű konstitúciójában az egyetemes papságról szóló részben a olvassuk a következőt¹: (A keresztény hívek, papok és hívek) „Amikor részt vesznek

¹ **Lumen Gentium 11.** A papi közösség szent és szervesen megalkotott jellege részben a szentségek, részben az erények által valósul meg. A *keresztség* által az Egyház tagjaivá vált hívőket a szentségi karakter a keresztény vallás kultuszára rendeli, és arra, hogy miután Isten fiaivá újjászülettek, az emberek előtt vallják meg a hitet, melyet Istentől az Egyház által kaptak. A *bérmálás* szentségével még tökéletesebben kötődnek az Egyházhhoz, a Szentlélek különleges ereje tölti el őket, ezért szigorúbb a kötelezettségük, hogy Krisztus igazi tanúiként szavukkal és életmódjukkal terjesszék és védelmezzék a hitet. Amikor részt vesznek az *eucharisztikus áldozatban*, az egész keresztény élet forrásában és csúcspontjában, isteni Áldozatot ajánlanak föl Istennek, s vele

az eucharisztikus áldozatban, az **egész keresztény élet forrásában és csúcspontjában**, isteni Áldozatot ajánlanak föl Istennek, s vele együtt önmagukat.” (LG11)

Az eucharisztia, mint csúcs és forrás ezen mondat alapján úgy is értelmezhető a (keresztény ember számára), mint Jézus isteni áldozatához való kapcsolódás. Az Eucharisztia nem csupán annak megünneplésében és imáadásában, hanem (szentségi) hatását tekintve is „csúcs és forrás”.

VI. Pá pápa *Mysterium fidei* kezdetű enciklikája (1965. szeptember 3-án) még a II. Vatikáni zsinat ideje alatt megjelent. Ebben a dokumentumban nagy körültekintéssel, szeretettel hatékonyan kívánta támogatni a püspököket, papokat és híveket a liturgikus reform folyamatában és az Eucharisztia titkához való ragaszkodásban. Miközben biztatja a híveket a korabeli elhajlásokat, eltévelyedéseket is kívánja korrigálni.

A Zsinati atyák legfőbb gondja és törekvése az volt, a Szent liturgia megújítása kapcsán, hogy a hívek: **cselekvő módon, teljes hittel és jámborsággal** vegyenek részt

- **a pappal együtt ajánlják fel az áldozatot Istennek önmaguk és az egész világ üdvösségéért,**
- **táplálkozzanak az eucharishtiából, mint lelki ételből,**
- **Eucharisztia titka az élet forrása legyen számukra: előmozdítja azt, hogy**
- **Istennek éljünk és a szeretet leszorosabb kötelékével kapcsolódjunk egymáshoz,**
- Eucharisztia megjeleníti azt a Feloldhatatlan köteléket, amely a hit és a vallásosság között van

„(2) A zsinati Atyák, ugyanis, amikor a Szent liturgia **megújításán munkálkodtak**, az egyetemes Egyházért érzett lelkipásztori aggodásban semmit sem tartottak **fontosabbnak**, mintsem, hogy intsek a hívőket: **cselekvő módon, teljes hittel és jámborsággal** vegyenek részt ennek a Legszentebb Misztériumnak az ünneplésében, hogy **a pappal együtt ajánlják fel az áldozatot Istennek önmaguk és az egész világ üdvösségéért**, s úgy **táplálkozzanak belőle, mint lelki ételből.**”

„(3) Ha pedig a Szent Liturgia az első helyet foglalja el az Egyház életében, akkor az Eucharisztia Misztériuma olyan, mint ennek a Szent Liturgiának a **szíve és középpontja**, mert hiszen ez az **élet forrása**, amelyben megtisztulva és megerősödve már nem önmagunknak, hanem **Istennek élünk**, s a **szeretet leszorosabb kötelékével kapcsolódunk egymáshoz.**”

„(4) Hogy nyilvánvalóvá váljon ez a feloldhatatlan kötelék, mely **egymáshoz fűzi a hitet és a vallásosságot** a zsinati Atyák megerősítették a tanítást, melyet az Egyház mindig is tanított, a Tridenti Zsinaton pedig ünneplésesen meghatározott.²

Az szentmise latin rítusának változásai már 1963-ban megkezdődtek, majd 1969. április 3-án VI. Pál a „Missale Romanum” kezdetű konstitúciójával meghatározza az Eucharisztia ünneplésének rendjét. Az Istentiszteleti Kongregáció 1970. március 26-án kihirdeti és

együtt önmagukat; mind a följánlással, mind a szentáldozással mindenki részt vesz a liturgikus cselekményben, de nem egyformán, hanem a különbözőségek megtartásával. Továbbá, akik Krisztus testével táplálkoznak a szentáldozásban, kézzelfogható módon mutatják meg Isten népének egységét, melyet ez a fölséges szentség jól jelez és csodálatosan meg is valósít. (LG 1964.nov.21.)

² (előző szakasz folytatása) Ezért úgy vélték, hogy a legszentebb Eucharisztia Misztériumáról szóló tanítás elé kell helyezni az igazságoknak ezt az összegzését:” Üdvözítőnk az utolsó vacsora lakalmával, azon az éjszakán, melyen elárultatott, megalapította testének és vének eucharisztikus áldozatát, hogy így a kereszt áldozatát a századokon át eljöveteleig megörökítse, és így szeretett jegyesére, az Egyházra bizza halálának és feltámadásának emlékeztetét: az irgalom szentségét, az egység jelét, a szeretet kötelékét mint húsvéti lakomát, melyen Krisztus vesszük magunkhoz, lelkünket kegyelemmel tölti el, s a jövődő dicsőség záloga nekünk adatik.”(SC 47.) *Mysterium Fidei* 4.

hivatalos kiadásnak tekinti a II. Vatikáni zsinat rendelkezései szerint elkészített Római Miscönyvet. Ezek után kezdődnek meg a népnyelvi fordítások.

Miközben a hivatalos egyház közel 10 évet fordított az Eucharisztia ünneplésével kapcsolatos megújítások bevezetésére, a helyi egyházi közösségek is keresték önmaguk értelmezését, önmaguk viszonyulását a megújított liturgiához. Ez a keresés megmutatkozott a szentmise ünneplésének formáiban, a liturgikus terek kialakításának módjában és a liturgikus zene kifejezésének különféle stílusában egyaránt.

„(Az eucharisztia) az egész keresztény élet forrása és csúcsa” LG.11 Az élet pedig olyan valóság, ami lüktet, dinamikája van, változó, (biztosan tudjuk, hogy nem statikus), megtelepedéseket hoz, interakcióban van a világgal.

2. EGYHÁZI MOZGALMAK ÉS KÖZÖSSÉGEK A II. VATIKÁNI ZSINAT UTÁN

A Zsinat után számos új közösség és mozgalom született. 1998-ban kerül arra sor, hogy II. János Pál első alkalommal összehívja az új közösségeket és mozgalmakat a Vatikánba egy találkozóra. Mintegy száz közösség és mozgalom 300 fővel képviselteti magát ezen a találkozón. Köszöntőjében úgy fogalmaz:

A mozgalmak és új közösségek *a legjelentősebb gyümölcsei annak a tavasznak melyet a II. Vatikáni zsinat jelzett*. Kiemeli, annak jelentőségét, hogy ezen mozgalmak és közösségek *„tudatában vannak, mekkora „újdonságot” jelent a keresztség kegyelme az életben, az a vágy vezérli őket, hogy elmélyítsék a Krisztussal és a testvérekkel létrejött egység misztériumát, - EUCHARISZTIA*

Ők (új közösségek és mozgalmak) képviselik a legjelentősebb gyümölcseit annak a tavasznak melyet a II. Vatikáni zsinat jelzett, (s melyet nem ritkán a szekularizáció terjeszkedő folyamata akadályoz). (...) A megjelenési formák különbözősége ellenére a mozgalmakat jellemezi az, hogy tudatában vannak, mekkora „újdonságot” jelent a keresztség kegyelme az életben, az a vágy hogy elmélyítsék a Krisztussal és a testvérekkel létrejött egység misztériumát, s mindezt a Hagymány közvetítése által kapott hit örökségéhez ragaszkodva.”³

A mozgalmak 1998-as világkongresszusának kettős célja volt: elmélyítse a mozgalmak teológiai természetét és missziós kompetenciáját, valamint az, hogy elősegítse a kölcsönös növekedést.

Ezt a világkongresszust a Vatikán részéről a Világiak pápai Tanácsa szervezte, amelynek az volt a szerepe, hogy az új közösségeket és mozgalmakat világszerte összefogja, növekedésüket kísérje és segítsen megtalálni számukra azokat az egyházi formákat, melyekben szervezeti szempontból stabilizálódhatnak és az egyházi közösségbe legmegfelelőbb módon integrálódhatnak.

II. János Pál köszöntőjében felteszi a kérdést: *Mit is értünk ma azon, hogy „mozgalom?”*

- Formai gazdagsággal találkozunk
- Krisztus lelkének kreativitása jelenik meg ezekben a csoportokban
- Konkrét egyházi valóságot jelent és jelöl
- Túlnyomó részt világi hívek alkotják
- Hitnek és keresztény tanúságtételnek sajátos pedagógiai metódusa

Majd folytatja a helyzetleírással: *„A kifejezést gyakran egymástól erősen különböző jelenségekre alkalmazzák, néha akár még kánoni konfigurációkra is. De ha az egyik oldalról nem is képes maradéktalanul kimeríteni és lefedni mindazt a formai gazdagságot, melyet Krisztus Lelkének életadó kreativitása hoz létre, a*

³ II. János Pál üzenete a Mozgalmak Világkongresszusának résztvevőikhez 1998. május 27. Szentlélek éve”

másik oldalról viszont olyan konkrét egyházi valóságot jelöl, melyet túlnyomó részt világi hívek alkotnak, mely a hitnek és a keresztény tanúságtételnek sajátos pedagógiai metódusa. Ez azon a karizmán alapul, mely az alapítónak meghatározott körülmények között adatott meg.

Amikor rátekinünk a Zsinat után született mozgalmakra azt láthatjuk, hogy közülük többen az Eucharisziára, mint apostoli működésük forrására tekintenek. Közösségi életük és apostoli cselekvésük nagyon konkrétan a szentmise megünnepléséből és a szentségimádásból ered.

Megjelenik náluk a *Mysterium Fidei* enciklikában megjelölt célok:

- Cselekvő módon, teljes hittel és jámborsággal viszonyulnak az Eucharisziához,
- A pappal együtt önmagukat ajánlják fel világ üdvösségéért,
- Táplálkoznak Eucharisziából, mint lelki ételből

Vö. VI. Pál Mysterium Fidei cselekvő módon, teljes hittel és jámborsággal vegyenek részt ennek a Legszentebb Misztériumnak az ünneplésében, hogy a pappal együtt ajánlják fel az áldozatot Istennek önmaguk és az egész világ üdvösségéért, s úgy táplálkozzanak belőle, mint lelki ételből.”

A teljesség igénye nélkül említek meg pár közösséget és mozgalmat, melyek a Zsinat után születtek és Magyarországon is jelen vannak és szolgálnak:

NEOKATEKIUMÁNÁLIS ÚT (1964, Madrid, Francisco Kiko Argüello, Carmen Hernandez)

Hitre való nevelés, vezetés. Szentmise ünneplésének sajátos formái. Szentszék szabályozott.

Az evangelizáció, a hitre nevelés. Alapgondolat: Az Isten szava, a liturgia és a közösség, missziós lelkület határozza meg őket. 1998-as találkozón is képviselték alapítójuk által képviselték magukat.

SZENT EGYED KÖZÖSSÉG (1968, Róma, Andrea Riccardi)

Aranyszájú Szent János nyomán „a testvér szentsége” kívánják szolgálni. *„Szeretnéd kifejezni hódolatodat a Megváltó teste iránt? Annak a teste iránt, aki ezt mondta: Ez az én testem. És aki azt is mondta: Amit nem tettetek eggyel is a legkisebbek közül, velem nem tettétek. Fejezd ki Krisztus iránti hódolatodat azáltal, hogy javaidat megosztod a szegényekkel. Máté evangéliumához írt 50. homília*

VI. Pál pápa: „Krisztus jelenlétének jelei, képmásai, misztériumai vagytok. Az Úr szentségei vagytok, azaz szent képmásai a világban, az Úr tükröződései, hiszen megjelenítitek, s nem rejtitek el emberi és isteni arcát. [...] Az Egyház egész hagyománya elismeri, hogy a szegények Krisztus szentségei; kétségkívül nem azonosíthatók egyszerűen az Eucharisztia valóságával, de tökéletesen analóg és titokzatos módon megfelelnek neki”

Szent VI. Pál Pápa 200.000 szegény földműves előtt San Jose de Mosqueraban (Kolumbia) 1968. augusztus 23-án⁴.

A Szent Egyed közösség örzi Vlk bíborosnak prágai közösségben mondott mondatát, melyet egy karácsonyi ebéden hangzott el: „Ti a szegényeket helyeztétok a monstanciába”. Lásd még⁵.

A megtört Krisztus, az eucharisztikus Krisztus és a megtört ember kapcsolatára világít rá a Szent Egyed közösség tevékenysége.

⁴ AAS 60, 1968. 620.

⁵ Aranyszájú Szent János nyomán „a testvér szentsége” *„Szeretnéd kifejezni hódolatodat a Megváltó teste iránt? Annak a teste iránt, aki ezt mondta: Ez az én testem. És aki azt is mondta: Amit nem tettetek eggyel is a legkisebbek közül, velem nem tettétek. Fejezd ki Krisztus iránti hódolatodat azáltal, hogy javaidat megosztod a szegényekkel”. (50. homília Máté evangéliumáról)*

EMMANUEL KÖZÖSSÉG (1972, Párizs, Pierre Goursat, Martine Catta)

Adoráció: Imaélet megújulása: Szemlélődő ima, szentségimádás/ **Kompassió:** Irgalmas szeretettel fordulni a szenvedőkhöz / **Evangelizáció:** Megismert igazságot tovább adni. Tanúságot tenni és hirdetni Jézus evangéliumát

1. **Adoráció:** az imaélet megújulása. A Közösség tagjai megtapasztalták, hogy az imádság, az imádás, a napi kapcsolat Istenünkkel elengedhetetlen feltétele annak, hogy valódi keresztény, tanúságtevő életet élhessünk. Fontosnak tartjuk a rendszeres egyéni imát (naponta egy óra elkötelezett tagok esetében), közösségi alkalmainkon a közös imát, a szemlélődő imádat, szentségimádat egyénileg és közösségben. Rendszeresen veszünk részt szentmisén hétköznap is.
2. **Kompassió:** az imádság, életünk Isten közelébe helyezése arra indít bennünket, hogy isteni Mesterünk példájára irgalmas szeretettel forduljunk szükségét szenvedő embertársaink felé, akár anyagi, akár lelki-szellemi szükségéről legyen is szó. Ez az irgalmas szeretet az, ami a Közösség szolgálatainak javát létrehozta és fenntartja.
3. **Evangelizáció:** a megismert Igazság, életünkben megtapasztalt öröm és szabadság arra készíti bennünket, hogy tanúságot tegyünk mindarról, amit velünk tett a mi Urunk. Ez azt jelenti, hogy az Istentől elszakadt világban hirdetjük Jézus Krisztus evangéliumát életünk minden területén: családjunkban, munkahelyünkön, ott, ahol szabadidőnket eltöltjük és nyilvánosan is.

KATOLIKUS SHALOM KÖZÖSSÉG (1982, Moysés Louro de Azevedo Filho (Fortaleza, Brazília, Magyarországon)

1. Feltámadt Krisztus szemlélése: az általa adott Béke - Shalom elfogadása tovább adása.
2. Egység: Közösségben megélni ezt a békét
3. Evangelizálás: Fiatalok felé

Szemlélődés: a feltámadt Krisztus szemlélése által igyekeznek megtalálni a János evangéliumában említett, feltámadt Krisztus által adott békét. A béke héberül shalom. Erről kapta a Közösség a nevét.

Egység: a szemlélődés útján megtapasztalt békét közösségben élnek meg.

Evangelizálás: a közösség fő célja a fiatalok evangelizálása. A megtapasztalt és megélt békét hirdetik az embereknek. Új formákkal, eszközökkel igyekeznek elérni a társadalom minden tagját. Különösen a fiatalokat célozzák meg. Pizzázókban, kávéházakban, koncerteken, fesztiválokon keresztül igyekeznek elérni őket. Brazil dalokat és csoportos brazil táncokat tanítanak.

CSALÁDOK JÉZUSBAN KÖZÖSSÉG (1985, Magyarországon 1999-től)

A közösség alapvető feladatai közé tartozik házasságok, házaspárok gondozása. Belső és külső céllal rendelkezik a közösség. Belső cél: a tagok támogassák egymást a házasság szentségében. Külső cél: Boldog házasságra való felkészítés, lelkigyakorlatok házasoknak. Mind a belső, mind a külső cél középpontjában az Oltárszentség áll. Közösségi együttlétek szentségimádással kezdődnek. A lelkigyakorlatok kiemelt programja a szentségimádás.

Minden házaspárt szívesen látnak – felekezettől függetlenül – akik a házasságukat ápolni kívánják. Ugyanakkor a közösség nyíltan vállalja katolikus identitását és központi helyen az Oltárszentség fontosságát.

KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS (1967, Magyarországon 1975-től)

Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás Országos Tanácsa, 1989. február 4-én bemutatkozott a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia előtt.

A Zsinat utáni született mozgalmak és közösségek közül több is az Eucharisziából forrasztatja tevékenységét, az Eucharisziához tér vissza apostoli küldetésének útjairól, itt kap erőt és világosságot. Úgy is tekinthetjük őket, mint akik számára az „Eucharisztia csúcs és forrás”, de erősebb hangsúlyt kap számunkra az Eucharisztia „forrás szerepe”. Ez az, ami megtermékenyíti, termékeny talajjá alakítja apostoli magvetésüket. Úgy is fogalmazhatnánk, az Eucharisztia „a keresztény életük forrása és ebből fakadóan csúcsa”.

3. NAPJAINK EUCHARISZTKUSU MOZGALMAI, ÁRAMLATOK, KEZDEMÉNYEZÉSEK

Olyan kezdeményezések, mozgalmak, melyek az Eucharisziára úgy mutatnak, mint csúcsra. Nincs kifejezett apostoli cél, hanem számukra az Eucharisztia középpontba állítása tekinthető a legfontosabb tevékenységnek. Ebből természetesen fakadhatnak, fakadnak tevékenységek, de mintegy következményként.

Az előbbi mint forrás, ami öntözi és termékennyé teszi a földet. Ezen mozgalmak Eucharisziához való viszonyát úgy is értelmezhetjük, mint a „hegycsúcs”, amely megmutatja a fényt, ahonnan távlatokat lehet új módon meglátni, tájékozódni lehet.

1. EUCHARISZTIKUS MOZGALMAK, Áramlatok, kezdeményezések

- ❖ Egyház Eucharisztikus Műveinek Világszövetsége (Federazione Mondiale delle Opere Eucaristiche della Chiesa)
- ❖ Kezdetben legfőbb tevékenység a szentségimádási órák szervezése, különös tekintettel az éjszakai órákban.
- ❖ Olyan szervezetek összefogása, amelyek az Eucharisziából fakadó apostoli műveket előmozdítják (2000-től).
- ❖ Világiak Pápai tanácsa által 2003-ban jóváhagyott társaság. Aktuálisan a 2016-ban létrehozott Világiak, a Család és az Élet Kongregációjához tartozik.
Jelenleg 39 csoport kapcsolódik a Világszövetséghez, 36 országból, közel 2000 taggal

YOUTH 2000”

1989-ben II. János Pál pápa az IV. Ifjúsági Világnapon buzdította a fiatalokat, hogy az ő feladatuk a harmadik évezredbe átvinni a keresztény értékeket.

„Rátok fiatalokra vár a világ, hogy tanúságot tegyetek a hitről és vigyétek Krisztus evangéliumát a harmadik keresztény évezredbe – aki út, igazság és élet –, hogy új civilizációt építsetek a szeretet, az igazság és a béke civilizációját” IV. Ifjúsági Világnap Üzenete: „A voi giovani spetta in modo particolare il compito di testimoniare la fede oggi e l'impegno di portare il Vangelo di Cristo - via, verità e vita - nel terzo millennio cristiano, di costruire una nuova civiltà che sia civiltà di amore, di giustizia e di pace.”

Ernest Williams kezdeményezésére 1993-ban indult el a „Youth 2000” Írországból.

Alapelemek:

- ❖ A Szentmise újra felfedezése, Szentségimádás
- ❖ Az Ige szeretettel olvasása
- ❖ Szűz Mária tisztelete
- ❖ Szentgyónás
- ❖ Az egyház tanításának elmélyítése

Hétvégék, nyári táborok

Jelenleg 25 országban terjed el

Hogyan indult?

A Kölni Világifjúsági találkozó után, 2005-ben Bonnban

Kik a kezdeményezők? 16 és 35 év közötti fiatalok

Mi a célja? Szeretnék továbbadni, másokat is meghívni arra az öröme, amit Isten irgalma és szeretete által megtapasztaltak

Mi a módszer? Templomajtók nyitottak; Énekes, zenés szentségimádási est; az utcán lévőket megszólítják és behívják a templomba egy kis mécses adva kezükbe.

Mottó: „Gyere be, és maradj annyi időt, amennyit szeretnél.”

1 Isten, 425 helyen a világon, 3679 alkalommal 2005-óta.

AZ EUCHARISZTIKUS ÉLET MOZGALOM

2015-től Budapesten a Központi Oltáregyesület kezdeményezésére.

Előmozdítani az Eucharisztia ünneplése, imádása és a hétköznapi élet közötti szerves és tudatos kapcsolatot.

Egy vérkeringésbe kapcsolni mindazokat, akik az Eucharisziát tekintik mindennapi életük forrásának.

Imádság: Kiemelt módon: Szentmise, szentségimádás,

Felajánlás: Önmagunk, képességeink

Kommunió és küldetés: Közösség vállalás és szolgálat

Jelenleg:

Ezek a mozgalmak és kezdeményezések Felmutatják az Eucharisziát, mint csúcs, mint tájékozódási pont, mint az életünk középpontja.

LELKIPÁSZTORI KIHÍVÁSOK A MAI TÁRSADALOMBAN

- Az internet, a jelenkori kommunikációs struktúrák, a társadalmi változások által „Network” jelensége Hálózatosság, hálózatba kapcsolás, egyre több csatornánk közvetít összekapcsol.
- Korunk kihívása: A KAPCSOLÓDÁS- HÁLOZATOSODÁS.
- Globalizált világunkban: Nem tudjuk kikerülni a kapcsolódás-, összekapcsolódás valóságát. Ha kikerüljük, elszigetelődünk.
- Tudnunk kell: Hogyan, kihez, milyen céllal, mennyi ideig kapcsolódunk?
- Mit üzen ez nekünk?
- Bátorság kapcsolódni. Sajátos identitást megtartva, a megkülönböztetést gyakorolva: Képessé válni az összekapcsolásra, szellemi szinten a szintézisek alkotására:
- Ratzinger bíboros 1998-ban: „Az egyház felépítése nem dialektikus, hanem organikus”. Ő abban az összefüggésben beszélt erről, hogy nem visz előbbre, ha szembe állítjuk az egyházi hivatalt és a prófétikus kezdeményezéseket. Ma talán kitérítjük ezt a gondolatot olyan módon, hogy: **Nem visz előbbre, ha szembe állítjuk azt, ami természete szerint egybe tartozik.**

(Életben mutatkozik meg és az élete kísérve bontakozik ki.)

Az Eucharisztia ünneplése, Krisztus testének és vérének egysége. A teljes Krisztus valóságos ember és valóságos Isten: az értünk szenvedő és feltámadt jelenléte az Eucharisztiaiban. Keresztény életünk Forrása és csúcsa meghív bennünket arra, hogy elinduljunk a Kommunio szellemi, lelki, tevékeny útján:

- o **Eucharisztikus olvasatot adni az életünknek, cselekvésmódunknak, döntéseinknek!!!**
- Sajátos Keresztény Katolikus értékeink lefordítása a mai kultúrára és „köznyelvre”
 - o A transzcendenssel való találkozást keresők és a Hitünk Mystériuát összekapcsolni (Nightfever)
 - o Élet és Liturgia összekapcsolása.
 - o Liturgikus ünneplés és a Diakónia szolgálata
 - o Előmozdítani a kiengesztelődést a Lelkiség és a pszichológia tudománya között
 - o A test és a lélek harmonikus kapcsolatának elősegítése
 - o Az életet szolgáló megfelelő szervezeti formák kialakítása; ami megtartó, ugyanakkor könnyű/nem terhes szervezeti keretet biztosítani.
 - o Hogyan képezni, kísérni, támogatni eucharisztikus módon a mai generációt: „Isten és önismereti útján”, Imaélet, Kateketikai, Teológiai képzés,
- Mindezek lelkipásztori gondoskodás nélkül nem valósulhatnak meg.

II. János Pál „*A mozgalmakban és az új közösségekben megtanultatok, hogy a hit nem absztrakt elmélet, s nem is hiábavaló vallásos érzés, hanem a Szentlélek által ösztönzött új élet Krisztusban*”⁶.

XVI. Benedek pápa

„*Az az Eucharisztia, amely nem válik tevékeny szeretetté, önmagában töredékes*” (DCE 14).

Kívánom, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus kongresszus segítsen bennünket, a Szentlélek által ösztönzött, az új évezred kihívásainak megfelelő Eucharisztikus életre Krisztusban.

⁶ II. János Pál beszéde a Mozgalmak Találkozásán, Pünkösöd, Szent Péter tér, 1998. május 30.